

'Jeg gjorde min mands drøm til min'

Anette Walther Fassing skulle være kunstmaler på fuld tid. Men drømmen brast, da hendes mand døde. Han drev en kro, men i stedet for at sælge kroen, gjorde hun sin mands drøm til sin egen

Anette Walther Fassing

- 53 år.
- kontoruddannet.
- Arbejdede i 17 år som direktionssekretær i Arla Foods.
- Blev i 2006 selvstændig kunstmaler på fuld tid med udstillinger i ind- og udland.
- I 2014 døde hendes mand Torben, og hun overtog den kro, han havde drevet i mindre end et år.
- Søvind Kro er i dag Anette Walther Fassings. Kroen er åben fredag, lørdag og søndag samt for selskaber.
- Hun får bl.a. hjælp af sin datter Frederikke på 23 år.

Marie Varming | btweekend@bt.dk
Foto Tor Trads

Da Torben begyndte at klage over, hvor træt han var, var Anette Walther Fassings første indskydelse at blive irriteret. For hvorfor er mænd altid mere syge end kvinder? Hvorfor skulle hans fødder være mere ømme end hendes? Alligevel forbarmede hun sig over sin mand og sendte ham op i seng. Så skulle hun nok rydde op efter gårdsdagens selskab på Søvind Kro, som Torben på det tidspunkt havde været ejer af i mindre end et år.

Da hun kort efter gik op til ham med en skål suppe, var han blå i ansigtet.

Ni minutter efter tog ambulancen den lille bys nye krofatter med. Død. 55 år gammel.

»Det lyder makabert, men det første, jeg tænkte på, var, hvad jeg skulle stille op med det krondiamantbryllup, vi skulle have ugen efter,« husker Anette Walther Fassing i dag.

Det er to år siden, Torben døde. Og to år siden, hans kunstmaler-hustru besluttede, at Torbens kro skulle fortsætte.

Eventmageren Torben, som i år kunne have holdt sølvbryllup med Anette Walther Fassing, havde altid haft en drøm om at åbne »et eller andet« en dag. Det kunne være en Bed & Breakfast, et vandrehjem eller en campingplads – og for hustruens skyld måtte det da gerne være i Sydfrankrig.

»Men det blev det her,« siger den i dag 53-årige Anette Walther Fassing og kigger sig omkring på Søvind Kro, hvor der kan være over hundrede mennesker – og ofte er det.

Parret faldt for stedet med det samme, og Torbens

drømme for kroen involverede blandt andet gourmetmiddage med kendiskokke og opera i haven.

»Han så sig selv som krofatter med øloplukkeren i forklædet i snak med de lokale gæster,« fortæller Anette Walther Fassing.

Aftalen blev, at Torben skulle køre kroen, mens hun udlevede sin egen drøm – at leve som kunstmaler med udstillinger i blandt andet USA og Canada. Et liv, hvor hun ofte rejste rundt i verden i længere tid, holdt tale når der var fernisering og omgikkes andre kunstnere.

Lokal opbakning

Men en oktoberdag i 2014 var livet slut for Torben – kun otte måneder efter, han havde set sin livsdrøm gå i opfyldelse.

»Samme aften som Torben var død, kom parret, der skulle holde krondiamantbryllup, med en buket blomster og spurgte, om deres fest nu blev til noget.«

Anette forsikrede dem, at det skulle den nok. De næste dage kom masser af bysbørn for at tilbyde hjælp eller kondolere.

»Vi havde ikke engang boet i Søvind i et år, og så kom folk og spurgte, om jeg havde brug for hjælp til at skrue ting på plads eller slå græsset i haven. Det var den opbakning, der fik mig til at fortsætte.«

En anden grund til, at kroen fortsatte, var, at den blev Anette Walther Fassings »hjælp til selvhjælp«, som hun kalder det.

»Så snart jeg sad stille, græd jeg. Men når der sad 50 mennesker og ventede på sovs og kartofler, skubbede jeg virkeligheden lidt fra mig.«

Få uger efter Torbens død afskedigede Anette Walther Fassing kroens kok, tog selv forklædet på og gik i køkkenet. Hun turde ikke andet, for der var ingen garanti

Er dit liv også vendt 180 grader?

Har du også oplevet, at dit liv har taget en uventet drejning? Og har du lyst til at fortælle om det i BT, så skriv til btweekend@bt.dk

I 180 grader møder vi mennesker, hvis liv har taget en drejning. Denne uge Anette Walther Fassing, der skulle være kunstner, men blev kromutter, da hendes mand døde.

180°

I 2007 blev mere end 50 skulpturer af køer i fuld størrelse udsmykket af danske kunstnere til fordel for Red Barnet. Køerne blev placeret rundt om i hele København. Her Anette Walther Fassing ved den ko, som hun havde malet. Privatfoto

Anette Walther Fassing blev gift med sin nu afdøde mand i Cuba. Han havde altid drømt om at blive gift med sand mellem tæerne. Privatfoto.

for succes, nu hvor den entreprenante Torben var væk. Der er også skruet ned for de vilde ambitioner og skruet op for hjemmelavet dansk kvalitet.

»I dag laver jeg selv mad, og jeg kan godt finde ud af det. Det har altid været mig, der lavede mad i min lille familie, men selv om man har lavet mad til tre, er det altså ikke sådan, at man bare ganger med 20 for at få mad nok til 60, så jeg har tit rester til overs,« siger Anette Walther Fassing, som sammen med Torben har datteren Frederikke, der i dag er 23 år.

Byens samlingspunkt

»I begyndelsen spillede jeg alle de sikre kort. Folk her på egnen kan godt lide suppe, steg og is på den moderne facon, og hvis jeg så giver dem en ekstra oplevelse som for eksempel hjemmesyltede rabarber fra haven, bliver de så glade.«

Langt hen ad vejen er det en baggrund som direktionssekretær, der hjælper Anette Walther Fassing.

»Jeg er god til at planlægge, organisere, købe ind og

Efterhånden er det også blevet en fornøjelse for Anette Walther Fassing at passe forretningen.

»Torbens drøm blev min drøm, og jeg hyggede mig med det. Det er jo altid glade mennesker, der kommer. I går holdt vi diamantbryllup, og alle smilede. Da gommen så, at jeg havde lavet glaserede løg på stegen til ære for ham, blev han så glad. Jeg er en del af deres glæde. Om lidt skal jeg have en begravelse. De kommer vist her kl. 10.30,« siger hun og kigger på uret.

»Dem skal jeg så hjælpe igennem dagen.«

En tredje årsag til at holde kroen i live var, at Anette Walther Fassing ikke ville byde Søvind at miste deres samlingspunkt. Inden Torben overtog stedet, havde folk manglet et sted at mødes. I dag er sidste fredag i måneden, hvor Anette Walther Fassing serverer stegt flæsk ad libitum på kroen, blevet et naturligt samlingspunkt. Derudover holder hun for eksempel ladies night med lyserødt flødeskum i damernes irish coffee. Sådan en aften samler godt 100 kvinder i den lille by, og det tolker kromutter som et klart tegn på, at der er brug for Søvind Kro.

sætte tingene i ovnen til den rette tid, for med to ovne skal man tænke sig om, når man i konfirmationsperioden har seks selskaber på én dag, og de tre af dem er her i huset.«

»Jeg har tit fornemmelsen af, at jeg ikke går glip af en eneste fest her i byen. Folk holder deres konfirmationer, fødselsdage og bryllupper hos mig.«

»Og ja, også begravelserne.« tilføjer hun.

Hvis drøm?

På et tidspunkt spurgte en af Anette Walther Fassings veninder, om hun var sikker på, at hun ikke bare levede Torbens drøm ud?

»Jeg lovede hende, at jeg ville evaluere efter et halvt år og mærke efter, om det føltes rigtigt.«

Det må have føltes rigtigt, for i dag er der skåret voldsomt ned på det, der egentligt, var hendes drøm: at male. Men Anette Walther Fassing føler sig i virkeligheden bedre hjemme på kroen, end hun gjorde i kunstens verden.

»Malerverdenen kan godt være noget med at holde tale med en strittende lillefinger til en fernisering. Det her job har faktisk gjort mig gladere for begge verdner, for jeg er ikke længere afhængig af at sælge billeder. For skulle jeg sige ja til meget, men når folk i dag kommer og spørger, om de må nøjes med at betale 1.000 kroner for et billede til 3.000, så siger jeg nej.«

Med Torbens død og den nye karriere har Anette Walther Fassing opdaget nye sider af sig selv. Der er

nemlig mange praktiske gøremål på et sted som Søvind Kro.

»Ja, skruetrækker og boremaskine er ikke længere fremmed land. Jeg kan faktisk selv gøre noget, når der falder en dims af græsslåmaskinen. Og for nylig besluttede jeg mig for at gøre noget ved en grim mur her omme bagved,« siger hun og peger mod køkkenet.

»Jeg tænkte, at hvis alle andre kan lave den slags selv, kan jeg vel også lære det. Så gik jeg i Silvan, og nu står den og ser helt fin ud.«

»Lige om lidt skal jeg ned at finde ud af, hvad jeg gør med fyret, for den sidste, der har rørt ved det, har strammet en møtrik så meget, at jeg ikke kan få den op igen. Jeg må nok ud at lede efter en af dem, der tilbød deres hjælp i sin tid.«

Hun har aldrig et sekund overvejet at sælge Søvind Kro, men at løbe skrigende bort, når det hele brænder på, har hun da været tæt på.

»Der var en aften, hvor der var fuldt hus til stegt flæsk, men hver gang jeg lukkede ovnen, gik strømmen i hele huset,« husker Anette Walther Fassing med et suk og et grin.

»Men jeg fortsætter nok 10-12-15 år endnu,« lover hun.

Øverst i Søvind Kro har kromutter Anette Walther Fassing et atelier, hvor hun kan arbejde med sin kunst. »Når man vågner om natten og ikke kan sove, er der ikke noget bedre end at gå herop i min lille hule med en kop kaffe og male.«

